

Carme Suñer i Castelló, Cassà de la Selva

1. La des - grà - cia d'un po - bre ho - me, té u - na fi - lla per ca - sar, (e)na - mo - ra - da d'un gi
tàs a - ve - sa - de - ta a dor - mir en llits tan bons, ca - sa - de - ta amb el gi
tàs a - ve - sa - de - ta a por - tar rín - xols al cap, ca - sa - de - ta amb el gi

ta - no, no la'n pot (des) - o - bli - dar. "Ai, ma - re, no me'n ma - re - gi, vos - tè em ma - re - gi a
ta - no dor - mi - ràs a so - ta els ponts."

ta - no el du - ràs sem - pre em - bu - llat."

mi, qu(e) el meu cor no - més de - li - ra un gi - ta - no per ma - rit." 2. "Si n'es -
3. "Si n'es -

4.-Si n'estàs avesadeta
a portar-ne rics vestits,
casadeta amb el gitano
els duràs de descosits.

-Ai, mare, no me'n maregi,
vostè no em maregi a mi,
que el meu cor només delira
un gitano per marit.

5.-Ara ve (?),
tu també hi hauràs d'anar;
mal calçada i mal vestida,
i amb un crio a sota el braço.

-Ai, mare, no me'n maregi,
vostè no em maregi a mi,
que el meu cor només delira
un gitano per marit.